

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 6119-11-14 Loyal Bank Limited נ' GBES Ltd ואח'

בקשות 1+2

בפני כבוד הרשם השופט דורון חסדאי**המבקש/התובע**
Loyal Bank Limited
ע"י ב"כ עו"ד יורי נחושתן

נגד

המשיבים/הנתבעים
GBES Ltd .1**E Europe Limited .2****.3 דיוויד מוריס****עו"ד אייל רוזובסקי ממשרד עוה"ד צלרמאיר-פילוסוף**
עו"ד אריה מנשה ממשרד עוה"ד יהודה רווה

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 477, 482\(א\), 500](#)

ספרות:

[א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי](#)

מיני-רציו:

* בית המשפט קבע כי ההמצאה שבוצעה למשרד עורכי דין מהווה המצאה כדין לנתבעים שהינם תושבי חוץ, שכן לאור אינטנסיביות הקשר בין משרד זה לנתבעים, ניתן להסיק כי משרד זה יעביר לידיעת הנתבעים את דבר ההליך שהוגש כנגדם.

* דיון אזרחי – המצאת כתבי-בי-דין – המצאה לעורך-דין

בקשה להורות כי בוצעה לנתבעים, תושבי חוץ, המצאה כדין באמצעות שני משרדי עורכי דין, בהתאם לתקנה 477 לתקסד"א.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה בחלקה ופסק:

"מורשה" שאינו בעל הדין אליו ניתן להמציא כתב בי"ד, ובכלל זה לעורך דין, הוא מי שדרגת האינטנסיביות של הקשר בינו לבין הנתבע הגיעה לרמה כזו שמותר להניח שהוא יעביר לידיעת הנתבע את דבר ההליכים שהוגשו נגדו. במקרה דנן, ההמצאות שבוצעו לאחד ממשרדי עורכי הדין בלבד, הינה

המצאה תקפה, כאשר לשלושת הנתבעים. בנסיבות העניין קיימת דרגה ממשית של אינטנסיביות של קשר בין משרד זה לנתבעים, מכוחה ניתן להסיק כי משרד זה יעביר לידיעת הנתבעים את דבר ההליך בתיק זה, אשר הוגש כנגדם. ואולם, לגבי המשרד האחר, אינטנסיביות הקשר עם הנתבעים לא בוססה דיה וכך גם תנאי "נושא ההתדיינות".

החלטה

מבוא

1. המבקש הגיש ביום 26.11.14 בקשה להורות כי ביום 4.11.14 או ביום 12.11.14 בוצעה לנתבעים 2-3 המצאה כדין של כתב התביעה למשרד עוה"ד צלרמאיר-פילוסוף רוזובסקי ושות' או למשרד עוה"ד יהודה רווה ושות', בהתאם [לתקנה 477](#) לתקסד"א.
2. ביום 23.12.14 הגיש המבקש בקשה נוספת במסגרתה נתבקש ביהמ"ש להורות כי ביום 4.11.14 בוצעה לנתבעת 1 המצאה כדין של כתב התביעה באמצעות משרד עוה"ד יהודה רווה ושות' בהתאם [לתקנה 477](#).
לחלופין נתבקש ביהמ"ש לקבוע כי כתב התביעה הומצא בפועל לנתבעת הנ"ל ולחלופי חילופין לקבוע כי המצאת כתב התביעה בעבור נתבעת זו למשרד צלרמאיר ושות' הינה המצאה כדין.

רקע כללי בתמצית

3. המבקש/התובע הגיש ביום 11.14..6 תובענה כנגד המשיבים לפסק דין הצהרתי במסגרתה נתבקש ביהמ"ש בין היתר להורות:
א. כי המחאת חובה של חברת אנגל משאבים ופיתוח בע"מ (להלן: "אנגל") לנתבעת 1, מהנתבעת 1 לנתבעת 2, אשר הודעה לגביה נמסרה לאנגל ביום 12.2.13, בטלה וחסרת תוקף.
ב. כי בפעולת המחאת החוב ביצעה הנתבעת 1 העברת מרמה והעדפת נושים.
ג. כי הנתבע 3 ביצע עוולה כלפי המבקש והפר כלפיו את חובותיו כמנהל בנתבעת 1.
4. כתב התביעה הומצא כאמור לשני משרדי עוה"ד צלרמאיר-פילוסוף ושות' ויהודה רווה ושות' (להלן בהתאמה: "צלרמאיר ושות'"; "רווה ושות'") ועל רקע המצאה זו הוגשו הבקשות שבפניי.
5. בבקשה 1 מיום 26.11.14 טען המבקש, בין היתר ובתמצית, כי ביום 4.11.14 המציא העתק כתב התביעה בעבור הנתבעת 1 למשרד רווה ושות' ובעבור הנתבעים 2-3 למשרד צלרמאיר ושות'.

6. לטענת המבקש, משרדי עוה"ד החזירו את העתק כתב התביעה שנמסר להם בטענה כי אינם מחזיקים בייפוי כוח כללי לייצג את הנתבעים (ר' נספחים 1-2).
7. לטענת המבקש, נראה כי שני המשרדים האמורים ייצגו במועד הגשת התביעה ועדיין מייצגים את הנתבעים 2-3 או לכל הפחות כל אחד מאותם משרדים מייצג את אחד הנתבעים 2 או 3.
- ב"כ המבקש מפרט בסעיפים 15-30 את העובדות העומדות בבסיס טענתו כי ההמצאה למשרדים הנ"ל הינה המצאה לנתבעים כדן.
8. בבקשה 2 מיום 23.12.14 טען המבקש בין היתר, בתמצית כי ביום 4.11.14 ביצע המצאה כדן של כתב התביעה בעבור הנתבעת 1 למשרד עו"ד רווה ושות'. לטענת המבקש, משרד זה משמש כמורשה לקבלת כתבי טענות בנושא ההתדיינות (ר' בהרחבה סעיפים 24-32). טענה נוספת אשר נטענה הינה כי שני משרדי עוה"ד הנ"ל שימשו או משמשים כעורכי דינה של הנתבעת 1 בהליכים תלויים ועומדים בנושא ההתדיינות בתביעה בתיק זה (ר' בהרחבה סעיפים 33-55).
9. בהתייחס לבקשה 1, הגישו שני משרדי עוה"ד תגובה ביום 6.12.14, בה נאמר בין היתר ובתמצית כי הובהר במפורש בכתב למבקש ע"י שני המשרדים כי לא ניתן להם ייפוי כוח מראש לייצג את הנתבעים או מי מהם בתובענה בתיק זה ובהעדר ראיה אחרת לסתור יש לקבוע כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי הנתבעים או מי מהם הסמיכו מראש משרד זה או אחר את שניהם לייצגם בהליך בתיק זה. לטענת משרדי עורכי הדין, התובע אינו יכול ליצור יחסי עו"ד-לקוח כפויים בין בעל דין שאותו הוא רוצה לתבוע ובין עו"ד וזאת באמצעות מסירת כתבי הטענות למשרד עוה"ד שהתובע מחליט עליו בעצמו.
- משרדי עוה"ד מציינים כי המדובר בנתבעים זרים שמקום מושבם מחוץ לישראל, לגביהם לא חל כלל הידיעה ועל מנת לרכוש סמכות שיפוט בתביעה כנגד נתבע זר יש לבצע לו המצאה מחוץ לתחום בהתאם [לתקנה 500](#) לתקסד"א ולא ניתן לרכוש סמכות זו באמצעות המצאה לעו"ד.
10. המבקש הגיש תשובה לתגובת משרדי עוה"ד. לטענתו, בקצירת האומר, המשרדים לא יוכלו להסתיר את העובדה כי במועד ההמצאה הם משמשים (לכל הפחות משרד צלרמאיר ושות') כעורכי דינם של הנתבעים בתיק בנושא התביעה דן, כך למשל 12 ימים בלבד לאחר הגשת תגובת המשרדים, הגיש משרד צלרמאיר כמייצג הנתבעות 1 ו-2 "בקשה למימוש שעבודים לאכיפת אגרות חוב ולמינוי כונס נכסים קבוע" נגד חברת אנגל ([פר"ק \(ת"א\) 14-12-34094](#)) [פורסם בבנו] ומי שנתן את התצהיר התומך בבקשה האמורה הינו הנתבע 3.
- לטענת המבקש, עניינה של הבקשה למימוש השעבודים הינו אותו חוב שהמחאה הנתבעת 1 בתיק זה לנתבעת 2 ואשר את המחאה האמורה תוקף המבקש בתביעה זאת ועותר להצהרה כי היא בטלה.

11. המבקש מפרט בסעיפים 8-26 אודות אירועים שונים שאירעו לאחר הגשת הבקשה מטעם המבקש, מהם ניתן להסיק כי הנתבעים ממשיכים להיות מיוצגים ע"י משרד צלרמאיר ושות'. לטענת המבקש, הנתבעים 2-3 יוצגו בעבר ומיוצגים גם כיום ע"י שני משרדי עוה"ד בעניין הנדון בתובענה זאת (ר' בהרחבה סעיפים 27-30).
12. בהתייחס לבקשה 2, הגישו שני משרדי עוה"ד תגובה ביום 4.1.15, בה נאמר בין היתר, ובתמצית כי אין מחלוקת שהנתבעת 1 היא נתבעת זרה ונראה כי המבקש מבקש להתחמק מחובתו להמציא את כתב התביעה לנתבעת עצמה. לטענתם מאחר והמבקש אינו יודע, אם בכלל, מי הוא עוה"ד שיכול לשיטתו להוות כתובת עבור הנתבעת 1, הרי ששני המשרדים משמשים בבקשה בערבוביה. הטענה כי מסירת כתב התביעה במשרד עוה"ד רווה ושות' ולחלופין במשרד צלרמאיר ושות' מהווה כביכול המצאה כדין לנתבעת 1 הינה טענה מטעה מאחר והתובע מסר את כתב התביעה בעבור הנתבעת 1 אך ורק במשרד עוה"ד רווה ולא במשרד צלרמאיר והמסירה במשרד צלרמאיר בוצעה, כביכול, עבור הנתבעים 2-3 בלבד. מכאן, שהטענה כאילו למשרד צלרמאיר בוצעה המצאה כדין בעבור הנתבעת 1 הינה טענה מטעה ומשוללת יסוד. המשרדים חוזרים על טענתם כי המבקש אינו רשאי לעקוף את כללי ההמצאה באמצעות מסירה כתב התביעה למשרד עוה"ד שהוא סבור או מניח שייצגו את הנתבעים או מי מהם באותו הליך, גם אם מדובר במשרדים שמייצגים או שייצגו את הנתבעים בהליכים אחרים.
13. באשר לטענת המבקש כי משרד עוה"ד רווה הינו כתובת למסירת כתבי טענות לנתבעת 1, וזאת מכוח הוראת סעיף 49 להסדר הנושים של חברת אנגל, נטען כי מדובר בטענה חסרת יסוד מאחר והתביעה בתיק זה אינה מכוח הסדר נושים. המבקש בתיק זה גם אינו צד להסדר הנושים ואינו יכול להשתמש בו לצרכיו. חברת אנגל אינה צד לתיק זה ולא קשורה לנושא התביעה.
- באשר לטענה כי כתב התביעה בהליך האחר ([ת.א. 9884-11-14](#)) [פורסם בנבו] שהגישה אנגל משאבים נגד הנתבעת 1 הומצאה למשרד עוה"ד רווה ללא מחלוקת לגבי חוקיות ההמצאה, ומכאן כי גם בתביעה זו לא צריכה להיות מחלוקת לגבי ההמצאה לנתבעת 1 באמצעות משרד עוה"ד רווה טוענים המשרדים כי טענה זו אף היא מופרכת ומטעה. ראשית, משום שהתביעה בתיק הנ"ל הוגשה ע"י תובע אחר מכוח הוראת הסכם פשרה שנחתם בין הצדדים וקבע מפורשות כי משרד עוה"ד רווה ישמש כתובת להמצאת כתבי טענות בעבור הנתבעת 1. הסדר שכזה לא קיים במישור היחסים שבין המבקש לנתבעים. בנוסף, כפי שמפרט התובע עצמו בבקשתו, למרות שכתב התביעה בתיק האחר הומצא ע"י אנגל למשרד רווה הרי שמי שמטפל בתביעה מטעם הנתבעים באותו הליך הינו משרד צלרמאיר ושות' ונמצאים למדים שלנתבעים אין משרד קבוע וכי הם בוחרים בעצמם את עוה"ד אשר ייצגם ולא ניתן להכתיב להם לעשות כן.

14. עוד נטען כ"י המשרדים כי התובע מבלבל בין כללי ההמצאה ובין כללי רכישת הסמכות לדון בתביעה נגד נתבע זר ומבקש להתגבר על מכשול הסמכות באמצעות המצאה לעו"ד בישראל כאילו המדובר בנתבע ישראלי. לשיטתם [תקנה 477](#) עוסקת בהמצאה מכוח נוכחות בישראל, כאשר הנחת המוצא הינה שעו"ד הישראלי שמייצג נתבע ישראלי יודיע לנתבע על התביעה וימסור לו את כתב התביעה ומרגע זה נרכשת סמכות על הנתבע הישראלי. הנחה זו אינה תקפה כאשר מדובר בנתבע זר שמקום מושבו אינו בישראל ועל מנת לנהל נגדו תביעה בישראל יש לרכוש סמכות שיפוט לגביו ולפיכך, המצאה לנתבע זר צריך שתיעשה באמצעות בקשה מכוח [תקנה 500](#).

15. המבקש, בתשובה לתגובת המשרדים, טען בין היתר, כי תעלולים משפטיים והתנסחויות זהירות לא יוכלו להסתיר את העובדה הברורה אשר פורטה על ידו והובאו מסמכים לתמוך בה, כי שני משרדי עוה"ד שימשו ואף משמשים (ולכל הפחות משרד עו"ד צלרמאיר ושות') כעורכי דינם של הנתבעים בנושא התביעה דנן.

המבקש מציין כי לתגובת המשרדים לא צורף תצהיר ומשכך יש לקבל את העובדות המפורטות בבקשתו. כן מציין המבקש כי במסגרת תגובה שהגיש משרד צלרמאיר בשם הנתבעת 1, לבקשה שהגישו כונסי הנכסים שמונו בתיק [ה"פ 13-10-42241](#), [פורסם בנבו] מפרטת הנתבעת באמצעות משרד זה, את דבר הגשת התביעה דנן ואף מצרפת את העתק כתב התביעה כנספח לתגובתה. לשיטת המבקש, המשיבה ובאי כוחה אינם רשאים להסתמך מצד אחד על כתב התביעה דנן ולעשות שימוש בעותק שלו במסגרת הליכים אחרים ולטעון במסגרת תיק זה כי כתב התביעה לא הומצא לה או כי בא כוחה בהליך האחר אינו מוסמך לקבל כתב בית דין בשמה.

שני לטענת המבקש, בין היתר, הנתבעת 1 מודעת להליכי התביעה ובידיה העתק כתב התביעה המשרדים ייצגו וממשיכים לייצג בימים אלו את הנתבעת בהליכים בבית משפט זה בעניין הזהה לתביעה דנן.

15. ביום 16.3.15 התקיים דיון במעמד הצדדים. ב"כ הצדדים שבו וטענו איש איש כמידתו בתמיכה לעמדתו, כמפורט בעמ' 1-6 לפרוטוקול. התנצלותי על העיכוב במתן ההחלטה.

המסגרת המשפטית

16. עניין לנו בתביעה אשר הוגשה כנגד שלושה נתבעים תושבי חוץ. המבקש לא פעל בדרך המלך על מנת לבקש קבלת היתר המצאה מחוץ לתחום השיפוט, על כל הכרוך בכך בהתאם [לתקנה 500](#), אלא מבקש שביהמ"ש יקנה סמכות בינלאומית בתביעה אשר הוא הגיש, בשל העובדה שהוא ביצע המצאה למשרדי עורכי הדין, אשר לטענתו מייצגים את הנתבעים בהליכים אחרים.

לעניין זה יצוין כי נקבע בפסיקה כי כאשר מדובר בקניית סמכות בינלאומית, אזי מדובר בשאלה מהותית ולא בנושא פרוצדורלי – טכני במהותו. לפיכך, נקבע כי סמכות בינלאומית לא נקנית רק באמצעות "כלל הידיעה" (ר' [ת.א. \(ת"א\) 2201/04 קווי אשראי לישראל \(מרכז בע"מ\) בפירוק נגד חיים צוף](#) (פורסם בנבו, 24.8.11); [ת.א. \(ת"א\) 16914-11-13 גזעון לנדסברגר נ"י dmk deutsche milchkontor gmbh](#) (פורסם בנבו, 2.4.14)).

17. [תקנה 477](#) לתקסד"א קובעת:

"המצאה תהא ככל האפשר מבחינה מעשית לנמען גופו, אולם אם יש לו מורשה לקבלת כתבי בי דין לשם המצאה לפי תקנות אלה – דיה המצאה למורשה, ואם יש לו עורך דין, דיה המצאה לעורך הדין או למתמחה שלו, או בהנחה במשרדו, והכל אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת".

18. א. [גורן בספרו "סוגיות בסדר דין אזרחי"](#) מהד' 11 מציין בין היתר, כי תפקידם של מורשים לפי התקנות הוא למסור את המסמכים לידי הנמען או להביאם לידיעתו. זו היא השליחות היחידה שהמחוקק מצפה לה מהם, וזאת בשם ההנחה כי דבר המצאתו של כתב בי דין עשוי להגיע באמצעותם לידיעת הנמען (ר' [ע"א 403/64 לוינסון נ' חברת בית תמר בע"מ פד' יט'](#) 108, 111 ד'; [ע"א 362-66 הופמן נ' פורדם פיול אויל פד' כי \(4\) 222](#)).

כן מציין גורן בספרו, כי "סמכותם של בתי המשפט בישראל נקנית, ככלל, בהמצאת הזמנה לדין. המצאה יכולה להתבצע גם כאשר הנתבע עצמו אינו מצוי בישראל, אך מצויים בה מורשה או עורך דינו בנושא ההתדיינות" (ר' [רע"א 5150/02 וינברג נ' בייליס פד' נח' \(2\) 205](#) (שם, בעמ' 435)).

19. ב-[ע"א 23/83 יוחימק נ' קדם פד' לח' \(4\) 209](#), נפסק בין היתר, באשר להמצאת כתבי בית דין לעו"ד שמייצג את הלקוח כי "מסירה לעו"ד היא מסירה מספקת על פי תקנה 439 מתקנות סדר הדין האזרחי תשכ"ג -1963, שהייתה אז בתוקף (ראה היום תקנה 477 לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד -1984) ... לגבי מורשה, דורשת התקנה הנ"ל, שהוא יהא "מורשה לקבל כתבי בית דין" אך אינה דורשת, שיהא רשאי גם לייצג את מרשהו בבית המשפט. די בכך שכמורשה לקבלת כתבי בי דין חזקה עליו שיעביר את הידיעה למרשו ([ע"א 430/64](#)) [פורסם בנבו]. לגבי עורך דין, אין התקנה דורשת, שלקוחו יסמך אותו לקבל כתבי בי דין. די שהוא פועל אותה עת כעורך דין של הנמען, כדי שייראה ככתובת מספקת לקבלת כתבי בי דין בשמו".

20. ב-[ע"א 4588/96 ישראל חרמץ נ' זלמן מרגוליס ואח' פד' נו' \(6\) 742](#), נפסק בין היתר כי [תקנה 477](#) מבוססת על ההנחה שהמצאה למי שאינו בעל דין ובכלל זה מורשה של בעל הדין, תביא את ההליך או את כתב בי הדין לידיעתו של בעל הדין ובהתאם לכך אף נקבע כי

השאלה אם פלוני הינו מורשה לעניין תקנה [482\(א\)](#) נחתכת לפי "קיומה של דרגה כזו של אינטנסיביות של הקשר בין המורשה לנתבע, שיש להניח כי המורשה יעביר לידיעת הנתבע את דבר ההליכים שהוגשו נגדו" (ר' [רע"א 2652/94](#) טנדלר נ' לה קלוב מדיטיראנה (25/8/94) [פורסם בנבו]).

כן פורט בפסק הדין, כי תכליתו של המבחן שהינו נורמטיבי היא לקבוע האם המצאה למורשה היא אפקטיבית במובן זה שיש בה פוטנציאל הנדרש להביא את ההליכים לידיעתו של בעל הדין (ר' י.זוסמן "סדרי הדין האזרחי" מהד' 7 (1995), בעמ' 235). מכאן, מקום שברור כי אין כל קשר בין המורשה או מי שהיה המורשה לבין בעל הדין לא ניתן להתייחס להמצאה למורשה כאל המצאה כדין לבעל הדין מכוח [תקנה 477](#). בית המשפט התייחס להחלטה שניתנה ב-[רע"א 842/00](#) רסקו חברה להתיישבות נ' צויקל [פורסם בנבו] (2/7/00) וקבע כי מקביעת בית המשפט בפרשת רסקו עולה "כי הצורך של בעל דין במסירת כתב בית דין אינו יכול ליצור יש מאין יחסי עו"ד – לקוח בין באי כוחו של בעל הדין שכנגד לבין אותו בעל דין. אם המציאו היא כי בפועל אין יחסי עו"ד – לקוח בין הצדדים, ואין כל קשר ביניהם, ולא ניתן ליצור קשר ביניהם, צרכיו הדיוניים של המערער לא יוכלו להפיח חיים ביחסים אלו" (שם, 747 א).

21. ב-בש"א (י-ם) [2327/06](#) ליב קוגן לוקס נ' לאון קוגן (פורסם בנבו, 17.7.06) נפסק, בין היתר, כי על פי ההלכה שנקבעה בפרשת יוחימק, לעניין המונח "עורך דין" [שבתקנה 477](#) : "אין התקנה דורשת שלקוחו יסמיך אותו לקבל כתבי בי דין. די שהוא פועל אותה עת כעורך דין של הנמען, כדי שייראה ככתובת מספקת לקבלת כתבי בי דין בשמו".

כן הובהר כי בעניין יוחימק נפסק כי [תקנה 477](#) אינה דורשת שעורך הדין יהיה מוסמך לייצג את מרשו בבית המשפט דווקא.

בפרשת קוגן לעיל ציין ביהמ"ש כי בפסק הדין בעניין סיריל שטיין לעיל, נקבע כי המונח "עורך דין" [בתקנה 477](#) הוא "עורך דין של הנתבע בנושא ההתדיינות". נפסק כי ביהמ"ש בפרשת סיריל שטיין קבע כי פסק הדין בעניין יוחימק הרחיב את תחומה של [תקנה 477](#) "ע"ד קצה הגבול" ולפיכך, "אין להרחיב את תחולתה נוספות גם למקרה שכתובתו של 'עורך דין' נמסרה ככתובתו לצורכי ההמצאה של הנתבע בחוזה שבינו לבין צד זר" (ר' גם [בש"א \(י-ם\) 1007/06](#) אטיאס יורם ואח' נ' הרשות הפלסטינית (פורסם בנבו, 11.4.06)).

עוד ציין בית המשפט, כי כאשר אין זה ברור שאכן מתקיימת, עובר למועד מסירת המסמכים, אותה מערכת יחסים בין עורך הדין לבין הנתבע שבעטיה ניתן להניח שעורך הדין יידע את הנתבע על דבר ההמצאה – עקב קיום של יחסי נאמנות או שליחות ביניהם (גם אם ללא קיומו של ייפוי כוח לייצוג במשפט) המחייבים אותו לעשות כן – אין זה ראוי לאפשר המצאת כתבי בית דין באמצעות עורך דין (ר' גם : [ת.א. \(מרכז\) 6826-01-14](#) אדר' שמעון אסבן נ' אפשטיין ואח' (פורסם בנבו, 7.8.14)).

22. **בת.א. (ת"א) 10221-04-14 אינגו מערכות נ' אנדרי צ'ילייפין** (פורסם בנבו, 18.7.14) נקבע, בין היתר, כי כאשר ניתן להמציא את ההמצאה בישראל לנתבע שנמצא מחוץ לישראל על פי הכללי הקבועים בסדר הדין האזרחי, די בכך כדי להקנות את הסמכות לדון. כך הוא כאשר אותו נתבע מזדמן לישראל וניתן להזמין באופן אישי, וכך כאשר ניתן להמציא את ההמצאה בכל דרך אחרת שהתקנות מתירות כגון מסירה למורשה או לעורך דין. כן נפסק כי "החלק הראשון של ההלכה שנקבעה בפסק דין יוחימק כאמור לעיל, צומצמה אכן ע"י כבוד השופט לוי בפסק דין שטיין.... כב' השופט לוי קבע באותו עניין "ולדידי הדיבור "עורך דין" בתקנה 477 הוא עורך דין של הנתבע **בנושא ההתדיינות**"...קביעתה של כב' השופטת נתניהו (בפסק דין יוחימק – ד.ח.). באשר להקניית סמכות השיפוט על ידי ההזמנה נותרה בעינה. מהדברים אשר נאמרו על ידה בהקשר זה בפסק הדין, עולה בבירור שאין מקום לאבחנה לביצוע מסירה על פי תקנה 477 לנתבע היושב בישראל – לבין ביצוע מסירה היושב מחוץ לישראל".

סקירת ההליכים השונים בקליפת האגוז

כתב התביעה בתיק דנן

23. התובענה בתיק זה עוסקת בהמחאת חוב מיום 24.1.13 בסך של כ-30 מיליון ₪ שביצעה הנתבעת 1 לנתבעת 2, בעלת השליטה בה, וזאת במטרה להבריח את "הנכס" – חוב חברת אנגל כלפי הנתבעת 1, מנושיה של הנתבעת 1, ביניהם התובע שהינו הנושה הגדול ביניהם (ראו נספח 9).

24. לטענת התובעת בתמצית, נכון ליום 30.6.14 עמד חובה של אנגל כלפי הנתבעת 1 על סך של כ-30.4 מיליון ₪ (ראו בהרחבה סעיפים 18-23). ביום 12.2.13 נשלחה הודעת ב"כ הנתבעת 1 לאנגל בדבר המחאת זכויותיה כלפי אנגל לנתבעת מספר 2. לטענת התובעת, במועד המחאת הזכויות (חובה של אנגל) הנתבעת 1 הייתה למעשה חדלת פירעון ובעלי השליטה בה (נתבעות 2,3) מצאו בעיתוי זה להמחות לנתבעת 2 את הנכס היחיד שהיה לה (למעט המניות ששועבדו לטובת התובע) – זכותה לקבלת כספים מאנגל.

25. התובעת מציינת כי במועד המחאת החוב, עמד חובה של הנתבעת 1 כלפיה על סך של כ-2.6 מיליון אירו ובאותו מועד ידעה הנתבעת 1 כי בתוך חודשים ספורים יהא עליה לפרוע את יתרת תשלומי הריבית והקרן ובסך כולל של למעלה מ-15.5 מיליון אירו. כן הובהר כי במועד הנ"ל עמד כנגד הנתבעת 1 חוב פסוק לטובת קופת הפירוק של לגנא הלודינגס בע"מ (בפירוק) סך של כ-9 מיליון ₪ והתחייבות שהופרה להעמדת אשראי בסך של 50 מיליון ₪ לטובת אנגל (ראו בהרחבה סעיפים 30-33).

26. באשר להסדר הנושים בחברת אנגל כאמור, ואופן יצירת המחאת החוב מושא תובענה זאת – (ר' סעיפים 18-23 לכתב התביעה) .

תיק פר"ק 34094-12-14

27. בתיק זה הגישו הנתבעות 1,2 (כאן) בקשה כנגד אנגל, משמרת – חברה לשירותי נאמנות והרמטיק נאמנות (1975), למימוש שיעבודים, אכיפת אג"ח ולמינוי כונס נכסים קבוע.

בתיק הנ"ל מיוצגים הנתבעים (כאן) על ידי **משרד עוה"ד צלרמאייר ושות'**.
הבקשה הנ"ל נתמכת בתצהירו של הנתבע 3 (דויד מוריס) מיום 15/12/14 בפני נציגה דיפלומטית בלונדון.

28. תצהירו של הנתבע 3 נעשה מטעם הנתבעות 1,2. לדבריו בכל הזמנים הרלבנטיים הוא שימש כדירקטור בנתבעת 1, חברה פרטית המאוגדת בקפריסין והיא החברה שרכשה את השליטה בחברת אנגל בשנת 2011 במסגרת הסדר נושים (ראו נספחים לכתב התביעה בתיק זה).
כן מציין הנתבע 3 כי הנתבעת 2 היא חברה פרטית המאוגדת בגרנסי והיא בעלת השליטה בנתבעת 1.

29. הנתבע 3 מפרט בתצהירו את פרטי הסדר הנושים בעניין חברת אנגל אשר אושר ביום 30.6.11 ומציין כי בהתאם לדו"ח אנגל נכון ליום 30.9.11 עומד סכום החוב של הנתבעת 1 על סך של כ-30.8 מיליון ₪. הנתבע 3 מפרט אודות הבטוחות שניתנו לנתבעת 1 במסגרת ההסדר ומציין, בין היתר, כי זאת העמידה את 3 הערביות הבנקאיות נושא ההסדר ואלו נפרעו במלואן בסך של כ-20 מיליון ₪ שהפך לחוב אנגל לנתבעת 1, חוב הרשום בספריה.
עוד מציין הנתבע 3 כי ביום 12.2.13 הודיעה הנתבעת 1 בכתב לאנגל על המחאת החוב לנתבעת 2 (ר' נספח 7) (ר' בהרחבה סעיפים 8-32 לתצהיר).

30. יצויין כי במסגרת בקשה מספר 3 בתיק הנ"ל הוצגו ביום 26/1/15, יפויי כוח של הנתבעות 1,2 **למשרד צלרמאייר ושות'**.

31. במסגרת הבקשה הנ"ל הוגשה על ידי המשיבות ביום 5/1/15 בקשה לעיכוב ההליכים עקב הליכים תלויים ועומדים. לטענת המשיבות (בבקשה העיקרית) בקשת המבקשות (הנתבעות 1,2 כאן) הוגשה כאשר קיימים 3 הליכים תלויים ועומדים אשר דנים באותן סוגיות עובדתיות ומשפטיות, המתעוררות בבקשת המשיבות.

ההליכים האחרים אשר היו תלויים ועומדים הינם :

- א. **ההליך הראשון** - תביעת הנאמנים מיום 5.5.13 נגד הנתבעת 1 במסגרתה ביקשו הנאמנים לחייב את הנתבעת 1 ושניים נוספים לשלם לאנגל 50 מיליון ₪ מכוח הסדר הנושים (בקשה מספר 111 בתיק 10-06-47595).
- ב. **ההליך השני** - תביעה שהוגשה ביום 5/11/14 על ידי אנגל כנגד המשיבות (נתבעות 1,2 כאן) למתן סעד הצהרתי לפיו החוב לנתבעת 1 והשעבודים שנרשמו מכוחו, מבוטלים משום שהמשיבות הפרו את הסכם הפשרה מיום 21/10/13 בין לבין הנאמנים (ת"א [9884-11-14](#)) [פורסם בנבו].
- ג. **ההליך השלישי** – תביעת צד שלישי (התובע כאן) כנגד המשיבות במסגרתה מבקש הוא לבטל את המחאת החוב שנעשתה בין הנתבעת 1 לנתבעת 2.
32. בית המשפט בהחלטתו מיום 8.2.15 הורה על עיכוב ההליכים בבקשת המשיבות ב-[פר"ק 34094-12-14](#), [פורסם בנבו] עד מתן החלטה חלוטה בהליך הראשון. החלטה זאת אושרה על ידי בית המשפט העליון במסגרת החלטתו מיום 10.5.15 ([רע"א 1129/15](#)) [פורסם בנבו].
33. כן יצויין כי ביום 28.1.15 הגיש התובע (כאן) בקשה להצטרף כצד להליך הנ"ל. המשיבות (הנתבעות 1,2 כאן) בתגובתן מיום 4.2.15 הנתמכת בתצהירו של הנתבע 3 מיום 3.2.15, התנגדו לבקשה.
- הנתבע 3 בתצהירו טען, בין היתר, כי התובע ואנגל חברו לאחרונה ועושים יד אחד כנגד הנתבעות 1,2 (כאן). כי במסגרת הסדר הנושים של אנגל, נטלה אנגל על עצמה חוב העומד על למעלה מ-30 מיליון ₪, **חוב שהנתבעת 1 הודיעה ביום 12.2.13 על המחאתו לנתבעת 2**, ולפיכך הוגשה על ידן הבקשה למימוש השיעבודים.
34. הנתבע 3 מצייין כי למיטב ידיעתו וכפי שעולה מדיווחי התובע לבורסה, הוא התחייב לאחרונה כלפי אנגל במסמך חתום לגרום לכך שנתבעת 1 תאשר שאנגל אינה חבה לה כביכול את החוב שהומחה לנתבעת 2 (ראו נספח 1 לתצהירו).
35. לאור עיכוב ההליכים בבקשה כאמור בהחלטה מיום 8/2/15, לא מצא בית המשפט בשלב זה להכריע בשלב זה להכריע בבקשת התובע (ר' ההחלטה מיום 9/2/15).
36. ביום 18/6/15 הגישו הנתבעות 1,2 (כאן) בקשה בתיק הנ"ל להורות על המשך ההליכים בו וזאת לאור החלטות בית המשפט **בתיק 10-08-47595** מיום 9/6/15.
- לטענתן, בית המשפט קבע בהליך הראשון, בין היתר, כי מכוח ההסדר העמידה הנתבעת 1 ערבויות בנקאיות לצורך ביצוע התשלום למחזיקי האג"ח, ומשנפרעו ערבויות אלה – נוצר על פי ההסדר חוב כספי של אנגל כלפי הנתבעת 1, וכי הפרת התחייבויות נתבעת 1 להעמיד האשראי (בגובה 50 מיליון דולר) כקבוע בסעיף 7 להסדר אינה מפקיעה או מבטלת את עצם חיוב אנגל לתשלום החוב בגין הערבויות הבנקאיות (ראו סעיף 18) (חוב שכאמור הומחה לנתבעת 2 – מושא התובענה בתיק זה).

ת"א 9884-11-14

37. ביום 16.11.14 הגישה אנגל תובענה, בין היתר, כנגד הנתבעות 1,2 (כאן) למתן צווים הצהרתיים, בין היתר, צו המצהיר כי חוב אנגל לנתבעת 1 ו/או לנתבעת 2 (אליה המחיתה הנתבעת 1 את החוב בסך 26 מיליון ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית) אשר נוצר ממימוש ערבויות שהעמידה נתבעת 1 לפירעון בפועל של אג"ח מסדרה ו' של אנגל, הינו מבוטל בהתאם להסכם הפשרה מיום 21/10/13 (ראו נספח 1).

כתובת הנתבעות 1,2 לצורכי תובענה זו הוגדרה אצל משרד רווח ושות'.

יצויין כי בסעיף 29 לכתב התביעה נטען כי לטענת הנתבעות 1,2, המחיתה נתבעת 1 את החוב (של אנגל) לנתבעת 2 ונוכח טענה זו הגיש התובע (כאן) תביעה (ב-ת"א 6119-11-14) [פורסם בנבו] במסגרתה נתבקש בית המשפט להצהיר כי המחאה זו בטלה.

38. ביום 11.12.14 הוגש כתב הגנה מטעם הנתבעות 1,2 על ידי משרד צלרמאייר ושות'. בכתב ההגנה נטען בסעי' 95 כי האמור בסעיף 29 לכתב התביעה, אינו מוכחש מבחינת עצם המחאת החוב לנתבעת 2 ומבחינת עצם הגשת ההליך בתיק זה.

ה"פ 42241-10-13

39. בתיק זה הוגשה על ידי התובע כנגד הנתבעת 1 בקשה למימוש משכון מופקד ומינוי כונסי נכסים קבועים. כתובתה של הנתבעת 1 הוגדרה במשרד רווח ושות'. יצויין כי במרבית ההליכים שהתקיימו בתיק ובדיונים יוצגה הנתבעת 1 על ידי משרד רווח ושות'. בשלב מסויים עבר הייצוג למשרד צלרמאייר ושות'. כך למשל לתשובת הנתבעת 1 (המשיבה שם) מיום 27.11.14 (בקשה מספר 20), צורף כנספח 4 העתק כתב התביעה שהגיש התובע בתיק זה (ראו למשל סעיפים 1,2 ברישת התשובה). בסעיף 11 לתשובת הנתבעת 1 מצויין דבר הגשת התובענה בתיק זה ומהותה. גם בבקשה בהסכמה שהוגשה ביום 1.6.13, יוצגה הנתבעת 1 על ידי משרד צלרמאייר ושות'.

דיון והכרעה

40. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים בכתב ובעל פה, לאחר עיון בכתבי הטענות השונים, ובהינתן האמור לעיל באתי לכלל מסקנה כי דין בקשת התובע להתקבל במובן זה שההמצאות בימים 4/11/14 ו-12/11/14 למשרד צלרמאייר ושות' הינה המצאה תקפה, באשר לשלושת הנתבעים בתיק זה, בהתאם לתקנה 477 לתקסד"א.

41. תכלית ההוראות הקבועות בתקסד"א, בעניין דרכי המצאת כתבי בית דין לנתבעים, הינה להבטיח את ידיעתו ומודעותו של הנתבע לקיומו של ההליך המשפטי (ר' [רע"א 1415/04 סרביאן נ' סרביאן פד' נט \(2\) 440](#)).
- [תקנה 477](#) המאפשרת המצאה למי שאינו בעל הדין, מתבססת על ההנחה כי ההמצאה למי שאינו בעל הדין ובכלל זה לעורך דינו, תביא את דבר קיום ההליך המנוהל נגד בעל הדין, לידיעת בעל הדין.
42. לעניין [תקנה 482\(א\)](#) נקבע כי "מורשה" הוא מי שדרגת האינטנסיביות של הקשר בינו לבין הנתבע הגיעה לרמה כזו שמותר להניח, כעניין שבדין, שהוא יעביר לידיעת הנתבע את דבר ההליכים שהוגשו נגדו [ר' רע"א 38/89 ג'נרל אלקטריק נ' מגדל פ"ד מ"ב(4) 762; [רע"א 2737/08 ארבל נ' AG TUI](#) (פורסם בנוב 29.1.09)].
43. באופן דומה קביעה זאת מתאימה אף להכרעה בשאלה מי ה"מורשה" הנזכר [בתקנה 477](#). מדובר במבחן נורמטיבי שתכליתו לקבוע האם "המצאה למורשה היא אפקטיבית במובן זה שיש בה הפוטנציאל הנדרש להביא את ההליכים לידיעתו של בעל הדין" (ר' פרשת חרמץ לעיל, 746).
44. לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי נושא התובענה ("התדיינות") בתיק כאן, נוגע וקשור קשר בל יינתק, להסדר הנושים שגובש בעניינה של חברת אנגל, והוא בעל זיקה למערכת היחסים הכרוכה בהסדר זה. בהקשר זה ועל רקע כל האמור לעיל ובשים לב להליכים השונים המתקיימים בענין הסדר הנושים, נגזרותיו ותוצאותיו, לא מצאתי לקבל את פרשנותם המצמצמת של המשיבים (משרדי עוה"ד) לתיבה "בנושא ההתדיינות".
45. מכוחו של ההסדר, נוצר החוב של אנגל לנתבעת 1 (לאחר פירעון 3 הערבויות הבנקאיות), חוב זה שהתגבש, הינו מושא המחאת החוב שביצעה הנתבעת 1 לנתבעת 2, המחאה אשר התובע (כאן) מבקש להורות על ביטולה.
46. דבר ההליך – בקשת התובע – לביטול המחאת החוב היה ידוע לנתבעים אם במישרין ואם באמצעות הנתבע 3 – בעל העניין והמצהיר מטעמן בהליכים השונים. לא למותר לציין כי הוא הנתבע 3 (דוויד מוריס) הוא בעל השליטה בנתבעת 2, שהיא בעלת השליטה בנתבעת 1, והוא גם דירקטור בנתבעת 1. נושא המחאת החוב הנ"ל זכה לאיזכור בכתבי הטענות וכתב התביעה אף צורף כנספח לתגובת הנתבעות 1,2 (ר' גם סע' 37-39 סעיפים לעיל). (ר' גם טיעון ב"כ המבקש בעמ' 6 לפר ש' 16-20, אשר יש בו ממש).
47. לאחר עיון בכתבי הטענות על נספחיהם ובשים לב לטענות הצדדים, ניתן לקבוע בוודאות כי דבר המצאת כתב התביעה למשרד צלרמאייר ושות' הובא קל וחומר יובא, לידיעת הנתבעים 1-3.

48. מהמפורט לעיל, כמו גם מההליכים השונים שהתקיימו ומתקיימים בין הצדדים השונים לרבות בענין חב' חברת אנגל, מצאתי להסיק קיומה של דרגה ממשית של אינטנסיביות של קשר בין **משרד צלרמאייר ושות'** לנתבעים 1-3, מכוחו ניתן להסיק כי משרד זה יעביר לידיעת הנתבעים את דבר ההליך בתיק זה, אשר הוגש כנגדם.
49. בשים לב לטענת המשרדים – המשיבים, יוער, כי המצאת כתבי הטענות אליהם, אינה יוצרת יש מאין יחסי עו"ד לקוח, ואין המדובר ב"ייצוג כפוי / נכפה". כל המצופה מהם בנסיבות העניין ועל רקע האמור לעיל, הוא להביא לידיעת הנתבעים 1-3 דבר ההליך שננקט על ידי המבקש כנגדם בתיק זה (ר' למשל סעי' 51 להלן).
50. בנסיבות הבקשה דנן ועל רקע המפורט לעיל סבורני, כי ניתן לקבוע במידה גבוהה של וודאות, כי **משרד צלרמאייר ושות'** הינו עורך דינם של הנתבעים 1-3 ב"נושא ההתדיינות", וזאת על רקע כלל ההליכים בהם מייצג המשרד את הנתבעים 1-3 או מי מהם, באשר הליכים אלו קשורים בטבורם להסדר הנושים שגובש בעניינה של אנגל, ואשר התובענה כאן מהווה ספיח ישיר – פרשה קשורה להסדר הנ"ל ויישומו / הפרתו.
51. לגבי משרד רווה ושות', הגם שמשרד זה החל בייצוג הנתבעת 1 בה"פ [42241-10-13](#), [פורסם בנבו] הרי שהמשך הטיפול המשפטי והייצוג בוצע על ידי משרד צלרמאייר ושות'. כך גם ההליך שהמצאת כתבי הטענות בעבור הנתבעות 1-2 בוצעה תחילה למשרד רווה ושות' (ר' סעי' 37-38 לעיל), אך הייצוג בפועל בתיק היה על ידי **משרד צלרמאייר ושות'**. לגבי משרד זה מסקנתי הינה שאינטנסיביות הקשר עם הנתבעים 1-3 לא בוססה דיה וכך גם תנאי "נושא ההתדיינות".

לסיכום

52. דין הבקשה ביחס למשרד צלרמאייר ושות' – להתקבל. ההמצאה למשרד זה בימים 4/11/14 ו – 12/11/14, מוכרת כהמצאה כדין לנתבעים 1-3. **כתב הגנה יוגש ע"י הנתבעים עד יום 7/9/15.**
53. הבקשה ביחס למשרד רווה ושות' נדחת.
54. בשים לב לתוצאת ההחלטה, ועל מנת שלא להורות על ביצוע תשלומים בגין הוצאות לזכות או לחובת משרדי עוה"ד אשר טענו בבקשות ובנסיבות הענין, לא ייעשה צו בדבר הוצאות. ההחלטה ניתנה על ידי בתפקידי כרשם בית המשפט.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

דורון חסדאי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)